

Diczig István (1930–2015)

Dr. Diczig István nyugállományú rendőr vezérőrnagy, az állam- és jogtudomány doktora életének nyolcvanötödik esztendejében elhunyt.

A rendőrtábornok szakmai életútja tükrözi annak a történelmi korszaknak, amely Diczig István és nemzedéke számára osztályrészül adatott. MÁV-pályamunkásból előbb tanult szakember, majd felelős beosztásokban dolgozó, jogászdiplomát szerző rendőrtiszt lett, akit előmenetele és tehetsége a rendőrség tábornoki karába emelt.

A hivatásos szolgálat kezdete a civil foglalkozáshoz illeszkedett, így lett Diczig százados a Debreceni Vasúti Kapitányság vezetője 1957-ben. A hatvanas évektől kezdődően a bünyügyi terület vonzásában már az Országos Rendőr-főkapitányságon töltött be fontos posztokat. Vezette az ORFK vizsgálati osztályát, majd a rendszerváltozás után ő alapozta meg a vizsgálati főosztály tevékenységét. 1990 januárjában vezette azt a bizottságot, amelynek feladata volt a korábbi állambiztonsági szervek tevékenységének szembesítése az 1989. október 23-án hatályba lépő köztársasági alkotmány jogállami követelményeivel (Dunagate). Emlékezve a huszonöt évvel ezelőtti eseményekre, a bizottság jelentése a *Belügyi Szemle* 2015. januári számában jelent meg. Az ORFK vezetőjének bünyügyi helyetteseként vonult nyugállományba. Jogászi hivatását ügyvédként folytatta.

Diczig István a rendőrkutatók első nagy nemzedékéhez tartozott. Nevét együtt emlegették *Déri Páléval*, *Katona Gézáéval* és *Kertész Imrééval*. A gazdasági bűnözés kriminológiai vizsgálata nyomán elért eredményeivel szerezte meg a kandidátusi fokozatot, majd a bűnözési prognózisról készített diszsertációjával megkapta az állam- és jogtudomány doktora címet. A Magyar Tudományos Akadémia doktoraként a legutóbbi időkig aktívan vett részt a tudós testület munkájában, ott találtuk őt a prognóziskutatás programvezetői között. Még a közelmúltban is felkérést kapott doktori eljárásban való bizottsági részvételre, ennek azonban már nem tudott eleget tenni.

Számos publikációja között többet is a *Belügyi Szemle*ben jelentetett meg. Folyóiratunk szerzői között azon keveseket reprezentálta, akiknek a bünyügyi tudományokban való jártassága rendőri szaktudással ötvöződött.

Búcsúzunk tőle.

Tábornok Úr, nyugodjék békében!

A *Belügyi Szemle* szerkesztősége

